

عنوان مقاله:

نقش آب در کیفیت سکونت خانه های سنتی ایرانی از منظر حکمت متعالی

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محسن اسدپوریان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم و تحقیقات بروجرد، عضو نظام مهندسی ساختمان استان لرستان -
دانشجوی ممتاز مقطع کارشناسی

حسین بادشوند

محمدرضا نقدی

خلاصه مقاله:

مؤثرترین ویژگی آب در معماری، نشانه های شکل گرا آن است، که ملموس ترین و قابل درک ترین آن نیز می باشد. ظهور آب در معماری به صور مختلف، تجسم کننده عقاید و آراء طراحان است. صورت خاص این مبحث به جلوه های عینی آب در معماری و باغ سازی می پردازد که شامل صورت های مرکزیت، شکل دهنده، دعوت کننده، پیونددهنده، جداکننده، گذرا، جاری، منظرین و نمایشی در محیط است و بر این فرضیه تأکید دارد که آب در معماری بعنوان عنصری اصلی، مرکزی و در متن تلقی شده و در عنصری فرعی و در حاشیه نیست. در این مقاله سعی بر آن است به جایگاه آب در تفکر اسلامی و مفهوم آن با سکونت و همچنین نقش آب در کیفیت سکونت خانه های ایرانی و رابطه آب با عمران و آبادانی پرداخته شود. به همین دلیل از آموزه های قرآن کریم و سخن بزرگان درارتباط با آب و جایگاه آن در دین مبین اسلام و تفکر ناب اسلامی بهره گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

آب، معماری، اسلام، سکونت، عمران، آبادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290376>

